

Ανδρέας Τσιηφτές
Α΄ Τεχνική Σχολή Λευκωσίας
Τάξη: Β΄, Τμήμα: ΘΜΓ 2
Τηλ.: 97623672

«Κάθε διάκριση, αποκλεισμός ή περιορισμός που πραγματοποιείται βάσει του φύλου, έχει ως αποτέλεσμα την ακύρωση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών στον εργασιακό χώρο, με αντίκτυπο στον οικονομικό, κοινωνικό, πολιτιστικό τομέα».

Σε συνέδριο με θέμα την ισότητα των δύο φύλων, ως εκπρόσωπος του Σχολείου σου, καλείσαι σε ομιλία σου να σχολιάσεις την πιο πάνω θέση και να αναφερθείς τόσο στις συνέπειες του φαινομένου όσο και στους τρόπους αντιμετώπισής του.

Αγαπητοί Σύεδροι,

Ως εκπρόσωπος του Σχολείου μου, θα ήθελα να μιλήσω για την ισότητα ή μάλλον την ανισότητα των δύο φύλων, κυρίως στον εργασιακό τομέα, καθώς επίσης και την επίδρασή της σε συγκεκριμένους τομείς των ανθρώπινων δραστηριοτήτων, δηλαδή τον κοινωνικοοικονομικό και πολιτιστικό τομέα. Στη συνέχεια έχω σκοπό να εισηγηθώ τρόπους θεραπείας του φαινομένου.

Οι γυναίκες στη Δύση μετά από πολλούς αγώνες και θυσίες, κατάφεραν να βελτιώσουν τη θέση τους στην κοινωνία του σήμερα. Η αρχή της ισότητας είναι κατοχυρωμένη από το Σύνταγμα και τουλάχιστον μπορούν να διεκδικήσουν όποια εργασία επιλέξουν. Συνταγματικά είναι κατοχυρωμένο το δικαίωμα τους στη μόρφωση, εργασία, συμμετοχή στα κοινά, στον οικονομικό έλεγχο και την οικογενειακή εργασία.

Στην πράξη όμως, κυρίες και κύριοι, θα ήθελα να υπογραμμίσω πως οι γυναίκες είναι πολίτες δεύτερης κατηγορίας, αφού είναι περισσότερο ευάλωτες στην ανεργία, στην οικονομική εκμετάλλευση και στους κακούς όρους απασχόλησης. Η Κύπρος κατέχει τη χειρότερη επίδοση στην Ευρώπη, στο θέμα της ίσης αμοιβής μεταξύ των δύο φύλων, με ποσοστό άνισης αμοιβής 21,5% σε σύγκριση με το 16,5% που είναι ο ευρωπαϊκός μέσος όρος. Συνεπώς ακυρώνονται τα ανθρώπινα δικαιώματα και οι θεμελιώδεις ελευθερίες.

Εξάλλου αν και οι γυναίκες μορφώνονται το ίδιο με τους άνδρες και κατέχουν ίδιο πτυχίο με αυτούς, οι άνδρες είναι εκείνοι που παίρνουν θέσεις ευθύνης. Ως εκ τούτου οι γυναίκες παραμένουν στην κατώτερη κλίμακα εργασίας, πράγμα που συνεπάγεται τη χαμηλότερη μισθολογική αμοιβή τους, τον αποκλεισμό τους από τις θέσεις αποφάσεων, την παραγωγή επαγγελματικού σχεδιασμού και αναπτύξεως στο έπακρο των δυνατοτήτων τους. Αυτά έχουν ως αποτέλεσμα όχι μόνο τη ζημιά των ιδίων των γυναικών στο οικονομικό μέρος, αλλά και της κοινωνίας συνολικά, γεγονός που στερεί την κοινωνία από τη δημιουργική παραγωγή των γυναικών στον οικονομικό τομέα.

Όταν οι γυναίκες καταπιέζονται στον εργασιακό τους χώρο, δεν αισθάνονται ολοκληρωμένες προσωπικότητες, εφόσον θίγεται η αξιοπρέπειά τους, ακρωτηριάζεται η δημιουργικότητά τους και παροπλίζεται η επαγγελματική τους αξία. Όλα αυτά έχουν τρομερές επιπτώσεις στην οικογένεια, στη συζυγική ζωή και στον κοινωνικό περίγυρο των γυναικών, με μακροπρόθεσμη συνέπεια τη διασάλευση του κοινωνικού ιστού. Ο μεγαλύτερος όμως αποκλεισμός παρατηρείται στο χώρο της πολιτικής. Οι γυναίκες παραγκωνίζονται από υποψηφιότητες, εκλογές και πολιτική υποστήριξη. Για παράδειγμα στην Κύπρο σήμερα υπάρχει μια γυναίκα υπουργός και ελάχιστες βουλευτίνες στη Βουλή.

Είμαστε όλοι μάρτυρες, κυρίες και κύριοι, της απουσίας των γυναικών από τον πολιτισμό και δε θεωρώ πως πιστεύει κάποιος από όλους μας πως οι γυναίκες στερούνται πολιτισμού και έμπνευσης. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα, ο μισός πληθυσμός να μην ενθαρρύνεται προς τον τομέα αυτό και αναρωτιέται κάποιος, πόσες ταλαντούχες γυναίκες έχουν καταδικαστεί στη σιωπή. Πόσο πιο πλούσιος θα ήταν αγαπητοί μου, ο κόσμος της ποίησης, της ζωγραφικής, της γλυπτικής, της συγγραφής, της αρχιτεκτονικής, της σκηνοθεσίας και της σύνθεσης μουσικής, εάν η γυναίκα δεν καταπιεζόταν οικονομικά, ηθικά, σεξιστικά και άφηναν να εκδηλωθεί ελεύθερα το ταλέντο της.

Ο τρόπος, κυρίες και κύριοι, αντιμετώπισης του προβλήματος περνάει καταρχάς από την παιδεία. Οι στερεοτυπικές αντιλήψεις καταργούνται, όταν η παιδεία που παρέχεται στους νέους ανθρώπους, κυρίως μέσω των εκπροσώπων της, στοχεύει να ανατρέψει συμπεριφορές και απόψεις. Επιπλέον η λύση του προβλήματος μπορεί και πρέπει να προέλθει από τους ίδιους τους άνδρες. Η ισότητα δεν αφορά μόνο τις γυναίκες. Εξάλλου πρέπει να ενθαρρυνθούν να μοιράζονται τα γονικά καθήκοντα μαζί με τις γυναίκες. Απαιτείται να κατανοήσουν το όφελος, να είναι οι γυναίκες ισότιμες σε κάθε τομέα και ειδικά τον εργασιακό.

Ένα επιπρόσθετο μέτρο που θα έφερνε την ισορροπία μεταξύ ανδρών και γυναικών είναι η εφαρμογή των νόμων, οι οποίοι υπάρχουν, αλλά δεν υλοποιούνται. Η ισότητα μπορεί να επιτευχθεί, αν υπάρχει σαφής δέσμευση σε ύψιστο πολιτικό επίπεδο, τόσο στην Ευρωπαϊκή Ένωση όσο και στα κράτη μέλη.

Τέλος, πρέπει οι ίδιες οι γυναίκες να διεκδικούν τα δικαιώματά τους, να έχουν πεποίθηση στην ισότητα των δύο φύλων και να είναι ανυποχώρητες. Να μην υποστέλλουν ποτέ τη σημαία των αγώνων τους, υποκύπτοντας σε εκβιασμούς και φοβέρες.

Κλείνοντας την εισήγησή μου, θα ήθελα να υπογραμμίσω πως ένας λαός προκόβει, όταν αξιοποιεί κάθε μέλος της κοινωνίας, πέρα από προκαταλήψεις, διακρίσεις, φανατισμούς, εγωπάθειες και εμπάθειες.

Ευχαριστώ πολύ για την προσοχή σας.